

Ђорђе Вукадиновић, уредник "Нове српске политичке мисли" и истраживач Института за филозофију и друштвену теорију Вујо Илић кажу да им делују уверљиво резултати испитивања јавног мњења агенције Демостат за Београд, али имају проблем са интерпретацијом тих резултата. "Проблем је све оне који не би гласали за СНС-СПС коалицију, или кажу да Београд иде у лошем правцу, аутоматски стрпати у опозициони табор, то је превише оптимистично и преамбициозно", каже Вукадиновић. Додаје да за њега нису вест ти проценти, већ то да СНС, сада са СПС и Александром Шапићем, има исти проценат подршке као на претходним изборима 2018. године, када је самостално освојио 45 одсто гласова бирача. Илић указује да су различити медији различито представили резултате овог истраживања, дајући опозицији сасвим различите проценте, и да је "много сигурније рећи да власт у Београду има 45 одсто, а онда анализирати шта се све налази у ових 55 одсто".



„Јесте СНС у паду у Београду у односу на прошле изборе и тај пад је видљив“, каже Вукадиновић у Новом дану на ТВ Н1 и додаје да би ово истраживање можда могло да послужи мотивационо за опозицију, али би, са друге стране, могло да створи нереална очекивања, што би после могло да резултира изненађењем и разочарењем.

СНС, сада са СПС и Александром Шапићем, има исти проценат подршке као на претходним изборима 2018. године, када је самостално освојио 45 одсто

Илић наводи да су медији опозицији давали 31, 36, 37, 50 и 55 посто, „ако пратите више медија, ви сте збуњени“ и додаје да нема јасан одговор колику подршку опозиција стварно има.

Каже да су различито представљени резултати заправо последица различитих питања на која су грађани у телефонској анкети Демостата одговарали, наводећи да је на пример на питање шта мисле ко би најбоље решавао проблеме у Београду, 31 одсто изјавило да би то била опозиција, док на то ко би било боље да победи, њих 36 рекло да би то била опозиција.

На крају, упркос гужви, срећно стигао у емисију, где, на обострано изненађење, постигнут висок степен сагласности са колегом Вујом [@vujoilic](#) Укратко: Снс у Београду јесте у озбиљном паду, али је нереално и непрецизно рећи да "опозиција у Бгд. има 55 одсто".

Ипак, шанса постоји. <https://t.co/oXifotvll4>

— Ђорђе Вукадиновић (@djordjenspm) [October 28, 2021](#)

Указује и да је спорна интерпретација неких медија да опозиција има шансе да победи у Београду, јер су њене шансе, „бар према овим резултатима, веома мале“.

„Немам сумње у веродостојност тих података, ја мислим да је основно питање како ми даље тумачимо те податке“, наводи Илић.

Вукадиновић: Не очекујте да се "миш" из анкете претвори у "лава" на биралишту

Вукадиновић се слаже и додаје да то што су људи незадовољни, не значи да су за опозицију.

На питање да ли су људи гласали како су гласали из страха, он каже да има и страха и неповерљивости и збуњености, али има и конфузије.

„Али, немојте рачунати на то да ће се миш из анкете претворити у лава на бирачком месту. Ако се неко плаши у анкети, вероватно ће се плашити и на биралишту“, сматра Вукадиновић.

А како тумачи изјаву лидера Странке слободе и правде да би, ако би излазност била 900.000, опозиција у Београду освојила 60 одсто гласова бирача, каже да би велика излазност стварно значила опозицији, „али није је лако дићи“.

Илић: Бирачи СНС врло поуздани, опозициони – супротност

Истраживања често више служе као алиби вођама странака да донесу одлуку какву желе, не да се прилагођавају истраживању, већ да пред странком оправдају своју већ донету одлуку

Илић указује да су бирачи СНС врло поуздани, „они четири године унапред знају за кога ће гласати, док су опозициони бирачи потпуна супротност, они вагају до задњег часа, и зато оваква истраживања нису право мерило“.

Сматра да када се ради о процентима подршке СНС да се то неће пуно мењати, док за опозицију могу да се промене, али не би очекивао неке драматичне промене.

Вукадиновић оцењује да истраживања јавног мњења имају одређени психолошки утицај, „али мислим да је већи утицај на политичке актере него на саме гласаче, често политичари на основу тога праве процене – исправне или погрешне“.

„Истраживања често више служе као алиби вођама странака да донесу одлуку какву

желе, не да се прилагођавају истраживању, већ да пред странком оправдају своју већ донету одлуку“, наводи Вукадиновић.

(Н1-НСПМ)